

ANTISZEMITIZMUS

A nyugati világlapok tele vannak Magyarországról sugalmazott, írott hírekkel a magyar antiszemitizmus térhódításáról. Ennek tetejében az amerikai magyarság lapja (Népszava-) is magyarellenes kezekbe került (állítólag gyűresány elvtárs is társtulajdonos) és ontja a gyűlöletet és a magyarság antiszemitizmusáról koholt híreket.

Ez ellen védekezni úgyszólván lehetetlen, mert a nyugati magyarság helyreigazító cikkeit egyszerűen nem közlik, vagy rövidítve eldugják oda, ahol a kutya sem látja. A Népszava esetében pedig csak újabb, keményebb kirohanásokat eredményez.

Persze van nálunk antiszemitizmus – hol nincs? -, de ez nem nyilvánul meg tettekben és nincs is olyan jelentősebb párt, amelyik ezt felvállalná. Nem is említvén, hogy rengeteg a vegyes házasság s általában, a magyar ember nem antiszemita. Legjobb tudomásom szerint nem vernek zsidót, nem gyujtanak fel zsinagógákat és Izrael miniszterelnöke sem szólította fel a zsidókat Magyarország elhagyására és Izraelbe való hazatérésre, mint ezt tette Franciaország esetében. Nálunk a zsidó szervezetek, iskolák, zsinagógák békében élnek, senki sem bántja őket. Hogy néhány jelentéktelen nyomdatermék és honlap támadja őket, ez tagadhatatlan, de a befolyásuk teljességgel elhanyagolható.

Nem hallgathatjuk el, hogy néhány kis létszámú zsidó csoport szándékosan szítja Magyarországon az antiszemitizmust. Jó példája ennek a jelenségnek egy nemrégiben indított per Chicago egyik bíróságán. Óriási összegre beperelték a MÁV tulajdonosát – tehát a magyar államot – mert őket teszik felelőssé a zsidók kiszállításáért. Mintha a német megszállás alatt lett volna lehetősége a MÁV vezetőségének a szállítás megtagadására. Ezt ők pontosan olyan jól tudják, mint mi, tehát csak és kizárólag az antiszemitizmus felkorbácsolása lehet a céljuk.

Nem árt, ha egy kicsit visszapillantunk a második világháború idejére:

A németek által megszállt Európában, - kivétel nélkül **minden állam** együttműködött velük. A németek szolgálatába lépett norvég miniszterelnökről (Widkun Quisling) nevezték el a collaboráló államférfiakat quislingnek. A Gestapo besúgó rendszere nagyszerűen működött Athéntól Narvikig, Párizstól Bukarestig. A zsidókat minden állam nagy lelkesedéssel szolgáltatta ki a németeknek.

Az antiszemitizmus különben sem volt magyar találmány. Nehéz elhinni, de Roosevelt amerikai elnök sem lelkesedett értük. Joseph E. Persico, ismert amerikai történész-író a "Roosevelt titkos háborúja" (Roosevelt's Secret War, Random House Trade Paperbacks/New York 2002, ISBN 0-375-76126-8) című könyvben eddig jórészt ismeretlen tényeket közöl. Szemelvények:

1. **.218. oldal** A St. Louis. Hamburg.Amerika hajón 1939 májusában menekülő 930 zsidót nem engedték partraszállni az USA kikötőiben, de Kubában, Kanadában sem. A Rooseveltnek írott távirat válasz nélkül maradt. Vissza kellett térniük Európába, ahol sokan a holocaust áldozatai lettek.

2. **218 oldal** FDR ajánlotta Morgenthau-nak: talán Kamerunban kellene letelepíteni a zsidókat. Ott csodálatos sik felvidék és fü (!) van. Az egész országot felfedezték, felkutatták készen (van a telepítésre)

3. **219-220 oldal.** Észak Afrika megszállása után Rabatban a francia pk. tábornoknak az alanti kijelentést tette: A hivatásokban (orvosi, ügyvédi) pályán működő zsidók számát vissza kellene szorítani a lakossághoz viszonyított százalékukra. Ez a terv megelőzné a német problémát, ahol a zsidóság a népességnek csak néhány százalékát teszi ki, de az orvosok, ügyvédek, tanárok és professzoroknak közel fele volt zsidó... Mondotta Roosevelt.

Ezek elképesztő tények, nem illik bele a nyugati világról alkotott álmképünkbe. Ehhez képest a mi "numerus claususunk" és a II zsidótörvényünk gyerekjátéknak tűnik.

Ebben a könyvben a hírhedt Morgenthau tervet is ledorongolják FDR mellett mások is. "Ennek a tervnek a publikálása tiz új német hadosztály erejével egyenlő" mondotta az elnök.

Azt viszont már nem ismerte el, hogy a Casablankában meghirdetett "feltétel nélküli megadás" elve oktalatlanul meghosszabbította a háborút, sok millió ember halálát és mérhetetlen anyagi pusztulást okozta, köztük angol és amerikai katona halálát is.

Eisenhower mondotta ezzel kapcsolatban: (Persico, **235. oldal**): "Ha választani kell a bitófa és a húsz bajonett megrohanása között, inkább a húsz bajonettet kell választani."

Ezt csak azért kell említeni, hogy a magyar vezetés dilemmáját érzékelhessük valamelyest. Akkoriban - amerikai közmondást idézve, választhattunk két rossz között. Ami természetesen nem mentheti a nyilas borzalmakat.

Ami a szomszéd győztes államok "dicső" tetteit illeti, nem árt sorra venni azokat sem.

Szlovákia: Tiso páter vezetésével (aki lelkesen deklarálta magát "Hitler legjobb szlovák tanítványának...) lelkes szervilitással vették át a német ideológiát. Minden elszállított zsidó után 500 DM-et fizettek a németeknek. A németeknek engedélyt adtak útaik és vasútvonalaik használatára a lengyel háború idején. (Ezt mi megtagadtuk, Hitler legnagyobb dühére.) A németekkel együtt, - pár nappal később - támadták meg a Szovjetuniót.

Románia: 1941-ben, a németekkel együtt támadták meg a Szovjetuniót. A zsidóirtást a Vasgárda kezdte, majd a román hadsereg folytatta. Bizonyítottan, 250-400,000 zsidót öltek meg, borzalmas körülmények között. Mindezt a legcsekélyebb német ösztönzés és segítség nélkül. (A németek csak később kapcsolódtak be a romániai zsidóirtásba.) Ezt következetesen tagadták 2004-ig, amikor a zsidó szervezetek nyomására bevallották rémtetteiket és a kormányfő bocsánatot kért a zsidóságtól. Ennek az önkéntes akciónak a leírását olvashatjuk Matatias Carp: A Román Holocaust című könyvében, ami magyarul és angolul is megjelent. Ugyancsak megírta ennek történetét Randolph Braham amerikai professzor is és még sokan mások.

Csehek:

Annak ellenére, hogy a cseh hadsereg több és modernebb fegyverrel volt felszerelve, mint a német, egy puska lövés nélkül adták meg magukat a németeknek. Az egész háborút megúszták említésre méltó veszteség nélkül (Lidice). A német hadigépezetet mukkanás nélkül, megbízható módon ellátták fegyverekkel és lőszerrel. Több tízezer teherautó, harckocsi, rohamlöveg, löveg özönlött ki a cseh gyárakból a Wehrmacht részére. Ölbetett kezekkel nézték a zsidók elhurcolását.

Tessék már megkérdezni őket, hány zsidó maradt életben

Szerbek:

A németekkel collaboráló szerb kormány rendőrsége és hadserege csendben kiirtotta a kevés számú zsidó lakosságot. Evvel - természetesen - Titó nem dicsekedett.

A világháló tele van antiszemita hírekkel. Például a békeszerető, demokratikus Canada területén, a Bnai Brith 1135 zsidóellenes atrocitást jelentett 2008-ban. Kíváncsi volnék, hány zsidót vertek meg Magyarországon az elmúlt évben. Valószínűleg egyet sem.

A jó öreg Egyesült Királyság sem marad el az antiszemitizmus terén. Mind többen kritizálják a zsidó nagytőke erős befolyását az angol politikai életben. Az angolok mindig is a palesztinok oldalán voltak és erősen kritizálják az Izraeli kormányt¹
Ez csak két szemelvény a sokszáz közül.

Néhány évvel ezelőtt dúló, vérre menő harco folyt az amerikai egyetemek között. Ezt a forró, sokak állásába kerülő vitát két egyetemi tanár: John Mearsheimer (U of Chicago) és Stephen Walt (Harvard) könyve: „The Izrael Lobby” című könyve váltotta ki. A két professzor az amerikai külpolitikát irányító lobbyról írott, kitűnően dokumentált tanulmánya sokak szemét nyitotta fel Amerikában.

Ez csak a jéghegy csúcsa volt, mert sehol a világon olyan kegyetlen antiszemita harc nem folyik a világhálón, mint az USA-ban. Csak egy kicsit körül kell nézni az interneten. A mi nyuszi lelkületű, fegyvertelen Gárdánk kismiska az amerikai KuKluxKlan, a White Supremacy, stb. mozgalmak jól felfegyverzett zsidó, szines és katolikus gyűlölő szervezetekhez viszonyítva.

Tehát ilyen példákkal nyugodtan vissza lehet vágni a kritikusainknak. Söprögessenek csak a saját házuk előtt. Van ott szemét elég.

Magyaródy Szabolcs

¹ Howard Jacobson, *The New Republic* Published: Wednesday, April 15, 2009